

nestalo. 2. Zákonná zodpovednosť za škodu — odhliadnuc od trestných pravidiel — nech nie je závislá na dôkaze viny, ale upravená dl'a príčinnej zodpovednosti. 3. Pri bližšej úprave tejto zodpovednosti môžu sa uvažovať zvláštne okolnosti i vlastnosti rôzne druhy motorových vozidiel. 4. Najnaliehavejšou je zák. úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pozemnými motorovými vozidlami. IV. Otázka »Hypoteka na lichvu« bola sjazdom zodpovedaná takto: Vedl'a ručného zálohu treba umožniť zastavenie lichvy bez odovzdania zálohu do držby. Otázku zavedenia hypotéky na lichvu do nášho zákonodárstva treba riešiť v jednotnom obč. zákoníku s otázkou zavedenia movitej hypotéky na iné možné prípady a v spojení s celým systémom zástavného práva. K usneseniu vedeckých odborov podal sjazd ešte usnesenia plenárnej schôdze: Štvrtý sjazd právnikov juhoslovenských konaný v Skoplji, s oduševnením pozdravuje myšlienku vzájomnej spolupráce právnikov slovanských štátov, prejavenu na III. sjazde právnikov čsl. v Bratislave 1930 a žiada, aby čo najskôr svolal prvý sjazd právnikov slovanských štátov do niektorého vhodného mesta v Polsku alebo v Československu.

Podhorányi.

Mezinárodní ústav pro zemědělský úvěr v Ženevě, k němuž přistoupilo dosud 24 států, zahájí svoji činnost pravděpodobně začátkem příštího roku. Je prvním konkrétním úspěchem Briandovy Studijní komise pro Evropskou unii; byl vyvolán vlastně nutností paralyzovati německo-rakouský projekt celní unie. Ústav, jenž je hypotekární bankou mezinárodní, má přejímati obligace, umístované dosud jednotlivými hypotečními bankami na vnitřních trzích. Není však naděje, že by nový ústav mohl míti vzhledem k úvěrovým podmínkám význam i pro Československo.

—av—

Středoevropský ústav pro hospodářskou a kulturní součinnost konal dne 31. X. t. r. za předsednictví prof. Weyra svou valnou hromadu. Hlavní referát měl státní sekretář prof. dr. Elemér Hantos z Budapešti. Žádal semknutí nástupnických států, které by utvořily jednotné hospodářské území na rozšíření základně býv. rak. uh. monarchie. Hospodářské sblížení lze provésti přijetím preferenčních cel, vytvořením průmyslových kartelů, zemědělských prodejních organizací, železničního společenství nebo poštovního spolku. Utvoření Střední Evropy není možné bez svolení velmocí, tyto však nesmějí býti do ni pojaty, nesmí také dojiti až k celní unii. Rozhodne musí býti jen hospodářské zřetele, které zde nesmí býti uvedeny v souvislost s politickými otázkami. Kč.

Akademický odbor Masarykovy sociologické společnosti v Praze uspořádal spolu s kulturním odborem samosprávy Masarykovy studentské koleje v Praze-Dejvicích přednášku PhC. J. Křemena, předsedy akademického odboru Masarykovy sociologické společnosti na téma: Sociologie v moderním životě.

Přednášející v úvodu, podal nejprve historický vývoj sociologického myšlení, a vytýčil hlavní směry sociologie moderní.

V českém životě můžeme pozorovati zvláštní úkol, jež plnilo a v zájmu zdárného politického vývoje musí plniti sociologické poznání. Comteovo »Savoir pour prévoir« dosáhlo politickou prací Masarykovou a Benešovou zvláštního ověření. Z práce ostatních českých pěstitelů sociologie přednášející stručně charakterisoval dílo Bláhovo, Chalupného, Foustkovo, Královo a Fischerovo. V další části přednášky přešel pak k sociologickému rozboru naší vnitřní politické situace. Rozšíření poznání a myšlení sociologického je nutné, zvláště dnes, kdy určité tísnivé sociální důsledky hospodářské krise byly by s to, v rukou nezodpovědné agitace vnést neklid do našeho veřejného života. Správné hodnocení všech jevů sociálního života v nejširších vrstvách obyvatelstva zaručí rozsahu jeho v každé politické situaci a zdravý vývoj našeho mladého státu.

Jan Skala.

Redakční rada pražská konala schůzi dne 11. listopadu 1931 v místnostech »Všehrdu« za předsednictví doc. dra Klimenta. Zúčastnili se jí členové: Dr. Edelstein, Dr. Jindřich, Dr. Novák, doc. Dr. Procházka,

Dr. Čakrt, Dr. Vybral, Dr. Reichert, Dr. Lepař, Dr. Plocek, Dr. Pošvár, Dr. Kubeš, Dr. Basch, JUC. Kapras, JUC. Kubálek a JUC. Plecítý. V debatě probírána účetní zpráva, recensní výtisky a jich evidence a j. Příští schůze stanovena na den 16. prosince 1931 o 18 hod. ve »Všehrd«.

Redakční rada **brněnská** konala schůzi dne 16. listopadu 1931 v Brně za předsednictví doc. dra Neubauera. Zúčastnili se jí prof. dr. Čáda, dr. Kojecký, dr. Gerlich, Drost, Kunc, Kepřt, Žáček, Prokop, Chytil, H. Bulín, Dr. Kubeš, Jelínek. V debatě byly probírány tyto nejdůležitější body: prof. Čáda podal finanční zprávu o časopisu Všehrd. Dále o následujícím čísle, o akademické svobodě, o otázce studentských organizací, o nově vyšlých knihách atd.

Redakční rada **bratislavská** konala schůzku dňa 13./XI. 1931 v semináři stredoevropském za vedenia Dra Rauschera. Zúčastnili sa jej kol.: Dr. Přenosil, Dr. Jelinek, Dr. Virsik, J. Podhorányi, St. Kohout, M. Čekovský, M. Josko, J. Luby. — V debatě byly probírány tyto hlavní body: Miestneho redaktora Dra Knappka, ktorý nastúpil prez. vojenskú službu, bude naďalej zastupovať Joz. Podhorányi. Z toho dôvodu sa minulý mesiac red. rada nezišla. Potom bol prejednaný program najbližšieho čísla, hlavne otázka budúceho všeslovanského sjazdu, miestnych noviniek knižných. Miestna redakcia chystá pre najbližšie čísla časopisu rada úvah z právnej filozofie. Budúca red. rada je stanovená na deň 10. decembra o 1/27 hod. večer, do seminára stredoevropského.

L i t e r a t u r a

André Siegfried: Tableau des partisen France. Paris, Grasset 1930, str. 245, 15 franků, 16°. — Známy francouzský publicista zabývá se problémem, jež již dříve velmi podrobně studoval v »Tableau politique de la France de l'Ouest sous la Troisième République, 1913«. Autor nejdříve rozebírá francouzský národní charakter a poukazuje na silný individualismus svého národa a — byť i poněkud zastřeně — poměrně velkou nestálost francouzskou. Dále určuje Siegfried hlavní myšlenku francouzské politiky — myšlenku individualistického demokratismu, která se od Velké Revoluce udržela přes občasnou nepřízeň doby. S tímto dědictvím roku 1789, míní autor, se musili smířiti jak politikové marxističtí tak i konservativní. Myšlenka třídního boje je ve svém čistě marxistickém pojetí francouzské povaze cizí. I nejhrořlivější marxisté francouzští chápou zmíněnou zásadu jako boj protireakci. Tedy nikoliv »bourgeoisie« kontra »prolétariat«, ale »peuple« proti »réaction« podle známé formulace Micheletovy. Při výkladu vlivu, který měla zahraniční politika na krystalisaci stran, poukazuje autor na zajímavý zjev, že extrémní nacionalismus (v době 1871—1914 úzce spojený s myšlenkou »revanche« proti Německu) byl dříve mnohem spíše hlásán levicí než centrem a pravicí. Věc se ovšem radikálně změnila v době boje o revisi procesu Dreyfusova, kdy byla levice nucena zaujmouti v zájmu revise postoj antimilitaristický a anacionalistický. Po válce ovšem mají prý všechny francouzské strany společný cíl, zachovati mír a status quo v Evropě.

Po stručném nástinu historie vnitřní politiky po válce charakterizuje autor tři velké skupiny politických stran: levici, střed a pravici, komunisty řadí mimo tyto skupiny. Levice (sjednocení socialisté, socialističtí radikálové, republikánští socialisté, francouzští socialisté), zastupující 41% všech hlasů, odevzdaných při volbách r. 1928, je skoro jediným elementem dynamickým. Levice odpovídá nejvíce touze většiny národa (ovšem mužského pohlaví!) jíti vždy více a více nalevo a ovšem nechuti této majority vůči kleru. Levici však značně zeslabuje jednak nepřátelství komunistů (13% hlasů), jednak protiklad individualismu radikálů proti aspoň domnělému kolektivismu sjednocených socialistů, kteří nad to odmítají spolupráci s levým středem. Střed